

A RÁDIÓ MELLETT

Műsorfigyelők

Nehezen elkerülhető, hogy a választások közeledtével nem erősödjön meg a közszolgálati rádióban a pártpolitikai propaganda, pontosabban az a gyanakvás, hogy egyes műsorok és műsorvezetők valamiféle agitációs tevékenység részei. Ennek megítélésére a jámbor hallgató nem mindig alkalmas, mivel nem ismeri fel a sandaságokat, nem lát át a szándékokon, tehát könnyen manipulálható. Ugyanígy képtelen a tárgyilagos ítéletkézésre egy pártokból verbuvált zsűri – a hallgatóval ellentétben túlértékennyé lesz, ha érdekeivel és meggyőződésével ellentétes véleményeket hall.

Vajon ebből a szempontból politikai véleményformálásnak minősíthető-e *Bolgár* György műsora, amelynek az idők során „egyhangú” véleményeket fejtegető telefonálói köre alakult ki, erős propagandát fejtve ki a jelenlegi koalíció mellett? Csak néha akad egy-egy hallgató, aki „beolvas” a műsorvezetőnek és az adása által közvetített értékrendnek.

Hasonlóképp folyton ott lebeg a gyanú egy másik politikai műsor, a

Tizenhat óra

című magazin felett is. *Farkas* Zoltán az elmúlt évek alatt bizonyította, nincsen pótolhatatlan ember, és részben ugyanazokkal, részben más rádiósokkal tökéletesen feledtette az egykori *168 órát*. *Mester* Ákos hajdani erőszakos magazinját jóval kulturáltabb, bár annak szellemével nem ellentétes szerkesztési stílus váltotta fel, ami egyrészt magyarázható azzal, hogy a választások utáni kormányváltás megelégedést váltott ki a politikai műsorok készítőiben, másrészt azzal, hogy a sajtó megkezdte mérsékeltebb hangjának próbálgatását. E tendencia reményeink szerint a következő kormányzati ciklusban is megmarad, bármi legyen is a nép döntése.

Igen jó, hogy a Tizenhat óra, élő műsor lévén, bármikor tud frissíteni. Legutóbb például a rádió tu-

dósítója segítségével elsőként adhatott hírt arról, mivel vádolják *Pándy* András leányát. Hasonlóképpen figyel a legfrissebb politikai és társadalmi eseményekre. Ilyen volt az elmúlt héten az éhező érdei gyermekek kapcsán kipattant közfelháborodás. Az éhségtől szédelő iskolások képe időről időre felbukkan a hazai sajtóban, ki a szülőket, ki pedig a politika által teremtett gazdasági helyzetet okolja a jelenségért. Kár, hogy egyetlen riport, egyetlen elemző írás sem tud rövid kampányolásnál többet tenni az ügyben, hiszen akik segíthetnének, hiába húzzák meg a vészharangot, nem ér el hozzájuk a hangja.

E témához képest helyi érdekű *Eörsi* István és *Verebes* István vitája arról, kit illetnek a *Hamlet* fordításának jogdíjai. *Eörsi* fordítását több másik mellett *Verebes* felhasználta, a végeredményt saját verziójaként mutatta be Nyíregyházán. A jogdíj-sértésért Magyarországon három évig terjedő börtön szabható ki. *Eörsi*, a folyton dühös ember elégtételt kaphatott, *Verebes* bocsánatot kért, és még a három évet is leülné, ha erre köteleznék. Végre egy kis botrány a hazai kulturális közéletben! (Jó lenne tudni, mi állhat még e vita háttérében.)

Volt valamikor a Petőfi adón egy szombat délelőtti műsor, amelyben *Antal* Imre s talán *Kertész* Zsuzsa családlátogatásait követhettük figyelemmel. A műsor megújított változata, az

Együtt a család

vasárnap délután hallható, új műsorvezetőkkel. A vedéglátók, dr. *Benczédi* Ferencné és hat leánya Hódmezővásárhelyen várták a rádiósokat, és kiváló vendéglátók voltak. E kétórás adás során nem csak az összetartó, népes család életébe pillanthatunk be, képet kaptunk arról is, milyen az a családi légkör, amelynek megtartó erejét hirdetni ma konzervatív szlogennek számít.

Hanthy Kinga